

SENTÈNCIA 27-95 DE 5 D'OCTUBRE DE 1995

**Lesions per imprudència.- Concurrencia de culpes.-
Indefensió.- Responsabilitat civil.**

Ponent: M.I. Sr. Yves PICOD.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT : Que en la causa de referència el M.I. Tribunal de Corts va dictar sentència el 2 de febrer de 1995, del qual dimana el referenciat rotlle. El M.I. Tribunal de Corts havent celebrat prèviament el judici oral va dictar sentència amb la següent part dispositiva: "FALLEM, que hem de condemnar i condemnem Manel G.P., com autor responsable d'un delictes major de lesions per imprudència de l'article 197 del Codi Penal, fent-se aplicació dels articles 41 i 53, a la pena de 60.000 pessetes de multa i pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil diguem que la culpa del perjudicat ha participat en un 50% en la realització de l'accident.

Deixem la fixació de la indemnització definitiva de Virgili Augusto G. en període d'execució de sentència, previ informe mèdic.

Condemnem solidàriament Manel G.P. i la companyia La Financera a pagar a Virgili Augusto G. una provisió de 2.000.000 de pessetes a valdre sobre la indemnització definitiva."

II.-RESULTANT: Que la defensa de Manel G.P. i la Companyia d'Assegurances LA FINANCERA, fonamenta el seu recurs sobre una infracció a les normes de responsabilitat civil. Considera que la responsabilitat del Sr. Manuel G.P. és inexistent o mínima i que en tot cas es tindria que aplicar el coeficient de responsabilitat del 50% a la provisió fixada. Fa observar que la fixació dels principals perjudicis es podria fer en la sentència que el Sr. Virgili Augusto G. estava aqueixat de problemes de tipus vertebral anteriorment a l'accident sofert.

Per la seva part , la defensa de Virgili Augusto G. va fonamentar el seu recurs en base a quatre motius de suplicació:

-Per infracció de normes del procediment sempre que hagi produït indefensió o s'hagi vulnerat qualsevol dret o garantia fonamental.(art.3.2)

-Per no contenir la sentència la narració precisa del fet o fets que es considerin provats o no tenir fonamentació jurídica.(art.3.4)

-Per infringir la sentència una norma penal substantiva, sigui per violació de la mateixa, o per la seva indeguda aplicació.(art.3.7)

-Per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència.(art.3.9)

Exposa que la sentència recorreguda ha incorregut en una infracció de les normes de procediment, des del moment en que ha considerat una conducta culposa avaluada en un 50%, sense efectuar la corresponent i prèvia tesi prevista per l'article 169 del Codi de Procediment Penal. Estima que el fet que el M.I. Tribunal de Corts consideri culposa la conducta del perjudicat es tracta d'un element inculpatori induït en la sentència provocant un cas d'indefensió.

Fa també observar que s'ha valorat suficientment en l'apreciació de les responsabilitats l'absència de cap tipus de llums per part del conductor Manel G.P..

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT : Que resulta dels autes, que el processat va circular sense enllumenat adequat atenent a la pluja que estava caient i la situació particular del lloc de l'accident.

Que per altra part, el perjudicat no va prendre les precaucions elementals de seguretat per recollir el ciment al mig de la carretera, (absència de senyalització adequada i de reflector), i va actuar de manera manifestament temerària per la circulació pública.

Que per conseqüència el M.I. Tribunal de Corts va fer una repartició equitativa de les responsabilitats civils i va aplicar una sanció penal respectant el principi de responsabilitat.

II.- CONSIDERANT: Que no es pot retreure al M.I. Tribunal de Corts de no haver fixat la indemnització, degut a l'absència de consolidació de les lesions i les conclusions del ferit. Que l'apreciació de eventuais antecedents mèdics al·legada per la defensa és farà en període d'execució de sentència.

Que naturalment, la provisió de DOS MILIONS de pessetes, és una provisió sobre la quantitat definitiva fixar i en cap cas, es podria aplicar, com pretén la defensa un percentatge de culpa.

III.- CONSIDERANT: Que la tesi prevista per l'article 169 del Codi de Procediment penal, no és d'aplicació en matèria de fixació de la responsabilitat civil.

Que la part civil podia suposar des del principi que la responsabilitat civil seria discutida, donat les dades del informe policial. Que a més a més no la ignorava: en efecte en el seu escrit de qualificació del 24 de gener de 1995 tramitat al M.I. Tribunal de Corts, l'advocat defensor demanava explícitament l'absolució del processat i subsidiàriament un repartiment de la responsabilitat civil en un 50% per cadascuna de les parts.

Que no existeix per conseqüència cap tipus de indefensió o de violació de les normes de responsabilitat civil per part del M.I.: Tribunal de Corts.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1-Desestimar els recursos de suplicació interposats per Virgili Augusto G. i Manel G.P. i la Companyia d'Assegurances LA FINANCERA mitjançant llurs advocats.

2-Confirmar en totes les disposicions, la sentència recorreguda.

3-Interposar solidàriament les costes processals a les parts recurrents

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.